

Standard FCI č. 330/15.06.2005/F

IRSKÝ ČERVENOBÍLÝ SETR (IRISH RED AND WHITE SETTER)

ZEMĚ PŮVODU: Irsko

DATUM PUBLIKACE PLATNÉHO ORIGINÁLNÍHO STANDARDU: 19.04.2005

VYUŽITÍ: Je to velmi přátelský společník, stejně v domě jako v poli, červenobílý setr byl vyšlechtěn hlavně pro práci v poli.

Standard, jak je zde uveden, musí být chápán především z tohoto pohledu a všichni výstavní rozhodčí musí posuzovat vystavované jedince především optikou pracovního využití.

KLASIFIKACE FCI: Skupina 7 stavěcí psi (ohaři)
Sekce 2 stavěcí psi britští a irští
S pracovní zkouškou

KRÁTKÝ HISTORICKÝ PŘEHLED: Irský setr se objevuje ke konci 17. století. Mimo hranice Irska nebylo příliš známo, že tam existují dva typy setrů, ale je téměř jisté, že červenobílé zbarvení je původnější než to druhé a je především zásluhou výběru výstavních rozhodčích, že se následně objevilo a rozšířilo jednobarevně červené. Když byli irští setři vystavováni těsně před koncem XIX. století, červený setr měl možnost zastínit červenobílého, který se stával čím dál tím vzácnější, až se nakonec mělo za to, že plemeno zaniklo. Ve 20. letech XX. století byly napřeny síly k jeho znovuoživení. Okolo roku 1944 bylo plemeno natolik rozšířené, že mohl být založen jeho klub a zároveň byl vidět dostatečný počet těchto psů i na výstavách a FT v Irsku. Současný klub, nazývaný Společnost pro irského červenobílého setra pracovního a výstavního, byl založen v roce 1981 a díky jeho činnosti je nyní plemeno dobře umístěné na žebříčku oblíbenosti jak v Irsku, tak na mezinárodní scéně. Červenobílý irský setr získává úspěchy na FT v konkurenci ostatních plemen stavěcích psů a stále více těchto psů dobývá tituly šampionů práce a šampionů krásy.

CELKOVÝ VZHLED: Silný, harmonicky stavěný, správných proporcí, bez znaků hrubosti (lymfaticnosti). Je spíše atletický než elegantní. Červenobílý setr byl vyšlechtěn především pro práci v poli a jeho hodnocení na výstavě musí být prováděno právě z tohoto úhlu pohledu.

CHOVÁNÍ/POVAHA: Je to pes aristokratický, temperamentní a čilý. Vyzařuje z něj půvab a přátelství, ale také rozhodnost, odvaha a pracovní nasazení. Červenobílý setr je lovecký pes pro lov se střelnou zbraní, pracuje jemně, jistě a je snadno voditelný.

HLAVA: Široká v poměru k tělu.

LEBEČNÍ ČÁST:

Lebka: je střeovitě klenutá, bez výrazného týlního hrbolu, jak ho vidíme u irského červeného setra.

Stop: stop je patrný. (doslova: dobrý stop)

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nosní partie: hranatá, ostře řezaná.

Čelisti: čelisti jsou stejně dlouhé nebo téměř stejně dlouhé.

Zuby: správné zuby. Ideální je nůžkový skus. Klešťový skus je respektován.

Oči: kulaté, mírně vystouplé, spojivky nejsou vidět. Jsou tmavě oříškové nebo tmavě hnědé.

Uši: jsou zavěšené v linii očí, správně vzadu, přiléhají v celé délce k hlavě.

KRK: je středně dlouhý, velmi svalnatý, ale nikoli hrubý, mírně klenutý, bez jakékoliv tendence k laloku (volné kůži).

TRUP: silné a svalnaté.

Hřbet: musí být dobře osvalený a silný.

Hrudník: Hluboký, s klenutými žebry.

OCAS: je středně dlouhý, dosahuje nedále k patnímu kloubu. Je silný u kořene, zeslabuje se směrem ke špičce, aniž by působil dojmem, že je málo osrstěný. Je nesen v úrovni hřbetu, nebo pod ní.

KONČETINY: Končetiny, které mají silnou kostru, jsou svalnaté a šlachovité.

HRUDNÍ KONČETINY:

Lopatky: šikmo uložené.

Lokty: postavené rovně, ani nevybočené, ani nevbočené.

Předloktí: Rovné, šlachovité, s dobře postavenou kostrou.

Záprstí: Silné.

PÁNEVNÍ KONČETINY:

Široké a silné. Zadní nohy jsou dlouhé a svalnaté od kyčlí k patnímu kloubu.

Podkolení: správně zaúhlené.

Hleзна: Rovná, nevytáčejí se dovnitř ani ven.

Nadprstí: je středně dlouhé a silné.

TLAPKY: Prsty jsou dobře sevřené, porostlé srstí mezi prsty.

CHŮZE/POHYB: Dlouhý prostorný lehký klus, harmonický a účinný. Hlava je nesená vysoko. Impulsy, vycházející ze zádi, jsou pravidelné a mohutné. Přední nohy se pohybují prostorně dopředu, ale nízko při zemi. Při pohledu zepředu i zezadu se končetiny pohybují v jedné ose. Pes nestrouhá ani nepřekřičuje předníma ani zadníma nohama.

OSRSTĚNÍ

SRST: srst je dlouhá a hedvábná (praporce) na zadní straně předních i zadních nohou a na vnější straně uší. Srst v rozumné míře začíná na slabinách, pokračuje na spodní straně hrudníku až na hrdlo. Tvoří praporce. Všechny praporce jsou rovné, nesmí být kudrnaté, lehké zvlnění je přípustné. Ocas má správnou vlajku. Na všech ostatních partiích těla musí být srst krátká, rovná a bez kudrlin.

BARVA:

Základ musí být bílý s jasně ohraničenými červenými plotnami. Bílá a červená mají být tak živé a výrazné, jak jen je to možné. Přípouští se stříkání, ale ne promísení srstí červené a bílé (bělouš) na obličejích, tlapkách, předních nohou do výše loktů a zadních nohou do výše hlezen. Zbarvení bělouše či stříkání na všech jiných partiích těla je velmi nežádoucí a je považováno za vylučující chybu.

VÝŠKA:

Žádoucí kohoutková výška:

pro psy: 62 – 66 cm (24,5 – 26 palců)
pro feny: 57 – 61 cm (22,5 – 24 palců)

VADY: všechny odchylky od tohoto standardu musí být považovány za chyby a musí být penalizovány podle stupně jejich závažnosti.

HRUBÉ VADY: kohoutková výška vybočující z hranic standardu u psů i u fen.

VYLUČUJÍCÍ VADY:

- Pes jevící známky agresivity
- Pes nemající varlata normálního vzhledu
- Jelikož stříkání je povoleno na obličeji, tlapkách, předních nohou do výše loktů a zadních do výše hlezen, promísená srst (bělouš) a příliš výrazné stříkání na všech jiných partiích těla jsou velmi nežádoucí a je to považováno za vylučující chybu.

Pozn.: Psi musí mít obě normálně vyvinutá varlata kompletně sestouplá v šourku.